

Bilag 4.

Højesteret.

København, den 19. Marts 1931.

Til Justitsministeriet.

I Skrivelse af 21. f. M. (Journal Nr. 2 K. 1931 Nr. 348⁷) har Justitsministeriet paa Foranledning af Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Retsplejeloven af Hensyn til en i Udvalget paatænt Udvidelse af Adgangen til at procedere for Højesteret og en ligeledes under Overvejelse værende Ændring i Højesterets Voteringsmaade udbedt sig en Udtalelse fra Højesteret, *dels* angaaende Spørgsmaalet om at søge gennemført en Ændring i Retsplejelovens § 2 gaaende ud paa, at der i Højesterets Afgørelser skal deltage mindst 5 Dommere, medmindre Præsidenten under Hensyn til den enkelte Sags Beskaffenhed bestemmer, at der i Afgørelsen skal deltage mindst 9 Dommere, *og dels* om Betimeligheden af at indføre en ny Lovbestemmelse om, at Justitsministeren, naar en Sagfører 3 Gange i Løbet af 3 Aar af Højesteret eller Landsret er idømt Rettergangsbøde efter Retsplejelovens § 327 jfr. §§ 324 og 325, skal fratage ham Retten til at give Møde for Domstolene i en Periode af 5 Aar og, dersom de nævnte Betingelser paa ny skulde komme til at foreligge, for bestandig.

Foranlediget heraf skal jeg paa Højesterets Vegne udtale følgende:

Den paatænkte Ændring i Retsplejelovens § 2 vil efter Rettens Formening i afgørende Grad svække den saglige Styrke, som Retten er i Stand til at lægge i Sagernes endelige Paadømmelse, og det saa meget mere, som den udvidede Adgang til Højesterets Skranke, som skulde begrunde Forandringen, vil betyde en Forringelse af Sagernes Forberedelse til Dom.

Hvad dernæst angaar den omspurgte Lovændring om Adgang til under nærmere Betingelser at udelukke de af Landsret eller Højesteret mulkerede Sagførere fra Adgang til at give Møde for Domstolene, skønnes en saadan ny Lovbestemmelse ikke at have Interesse som Garanti mod Ulemper ved en udvidet Procedureadgang.

For saa vidt Justitsministeriet endelig paa vedkommende Folketings Udvalgs Foranledning har ønsket en Udtalelse fra Højesteret om det staaende Retsplejeudvalgs Erklæring af 3. Februar 1931 vedrørende offentlig Votering i Højesteret, skal jeg paa Rettens Vegne udtale, at Højesteret mener at maatte henholde sig til Rettens Skrivelser af 18. Marts 1920 og 8. September 1926, hvori Indførelse af offentlig Votering fraraades. Saafremt imidlertid Lovgivningsmagten til Trods for de i de nævnte Skrivelser fremhævede Fordele, som den nuværende Ordning med Hensyn til Højesteretsdommes Begrundelse formentlig uimodsigelig har, maa anse en Ændring i disse Regler for ønskelig af Hensyn til at skaffe Offentligheden et fyldigere Billede af de blandt de voterende Dommere mulig foreliggende forskellige Standpunkter, finder Højesteret ikke aldeles tilstrækkelig Grund til for borgerlige Sagers Vedkommende at udtale sig imod det af Retsplejeudvalget stillede Forslag. Derimod mener man af de i Retsplejeudvalgets Betænkning fremhævede Grunde for Straffesagers Vedkommende at maatte tilraade at bibeholde den nuværende Ordning.

3 af Rettens Medlemmer har dog i det væsentlige kunnet slutte sig til det af det staaende Retsplejeudvalg stillede Forslag.

M e y e r.